

Folketinget i de senere Aar er kommet til at indtage. Da vi havde den store Rætte Lønningsslove for først i Halsfjerdsjerne, da gjaldt Tanken og Spørgsmaalet jo mest om Indstrækning af de højere Embedsmænds Antal, om at lønne dem noget bedre og give dem større Kontortid, men saa ogsaa paalægge dem Forpligtelse til at bestille noget mere. Nu er man kommen til paa saa mange Omraader at give højere Lønninger, men vi have ikke paalagt dem flere Timers Arbejde derfor, og det skal Gud vide, at der er mange af Kontorerne i den røde Bygning, hvis Personale vistnok kunde have ubegribelig godt af at øve sig lidt mere i den daglige Gerning, end de gøre. Der er vistnok alt for mange, der have for lidt at bestille for den store Løn, de faa. Vi ere tilbøjelige til at give flere Embedsmænd og højere Lønninger, men det er den modsatte Vej af den, man tidligere gif. Da inddroge vi adskillige højere Embedsmænds Poster, og jeg vil indstændig anmode om, at man her vil fare lidt varsomt frem. Se vi paa Lovforslaget, saa vil det bevirke en Forøgelse af Udgifterne med 15 à 20,000 Kr. aarlig. Lad os omhyggelig overveje, om det er rigtigt og nødvendigt at gøre dette Skridt. Jeg erkender ganske vist, at der er langt større Arbejde i Ministeriet og ikke mindst ved de sidste Love, vi have faaet — jeg havde nær sagt: Ol og Brændevin eller hvad de nu hedde, det giver en Del at bestille, men jeg tror dog ikke, man endnu behøver at gaa saa vidt i Embedsmænds antal. Jeg abvarer imod at gaa for vidt i den Retning.

Beth: Den Tanke, der blev berørt af det ærede Medlem, der aabnede denne Forhandling, nemlig om der var Grund til at tænke paa en Deling af Indenrigsministeriet, saaledes at der blev 2 Ministre i Stedet for 1, ligger ikke direkte for ved dette Lovforslags Behandling, om det naturligvis end kan paatrænge sig og derfor berøres. Jeg skal altsaa opjette at udtale nogen Mening om dette Spørgsmaal saa længe, indtil et Lovforslag derved mulig kommer frem. Men, uden at jeg skal følge det ærede Medlem, der aabnede Forhandlingen om dette Lovforslag, i nogen Bedømmelse af den nuværende Indenrigsministers Eener og Kvalifikation — det skal jeg slet ikke indlade mig paa — ønsker jeg kun at konstatere, at ogsaa jeg har haft nogen Vejlighed til at erfare, at Indenrigsministeren er meget beskæftiget. Saaledes opnaaede jeg i forrige Samling det høje Tings Samtykke til at rette en Forespørgsel til den højtærede In-

denrigsminister, men den kom ikke paa Dagsordenen, jeg antager, fordi den højtærede Indenrigsministers Tid ikke tillod ham at beskæftige sig med det Emne, som Forespørgslen gjaldt. I denne Samling har jeg ligeledes erholdt det høje Tings Tilladelse til at rette en Forespørgsel til den høje Indenrigsminister, men hvorvidt Tiden vil tilstrække til, at den kan komme under Behandling her i Salen, er noget, jeg i alt Fald endnu maa afvente. Men skulde det ikke blive Tilfældet, er jeg overbevist om, at det ikke er, fordi den højtærede Indenrigsminister vil — om jeg saa maa sige — gøre Grundlovens Bestemmelser om Forespørgsler til Ministrene betydningsløse, men jeg er overbevist om, at saa er det i Virkeligheden, fordi den højtærede Indenrigsministers Tid ikke slaar til for at beskæftige sig med det paagældende Spørgsmaal saaledes, at han vil kunne optage en Debat derom.

Indenrigsministeren (Singer Slev):

Endnu i 1866 bestod Indenrigsministeriet af 3 Departementer og et Sekretariat. Dette Sekretariat blev, om jeg hukker ret, først strøget. At en Minister nogen Sinde er gaaet ind derpaa, har jeg nægtelig ondt ved at fatte, og jeg har ogsaa vanskelig ved at fatte, at Rigsdagen nogen Sinde har kunnet tænke derpaa; thi det betyder netop Ministerens selvstændige Stilling over for Ministeriet, at han har et Sekretariat. Dernæst gif man senere ind paa at opheve det 3dje Departement i Ministeriet, nemlig Landbrugsdepartementet; det gif Rigsdagen ind paa at opheve og forlangte det lagt ind under 1ste Departement, som altsaa fra den Tid af har omfattet to Kontorer: et for Landbrugsfager, og hvad dermed staar i Forbindelse, og et for Kommunesager og Næringsfager. Naar man nu vil gennemløse Motiverne til dette Lovforslag, tør jeg sige, at her er gjort Rede baade for Væksten af Kvaliteten og Væksten af Kvantiteten af de Sager, som skulle behandles, og der er jo heller ingen, der har angrebet Begrundelsen. Derfor er det lidet overbeviende, at det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfres (Wolløkke) i Almindelighed hukker paa, at Tendensen har været at nedsette de højere Embedsmænds Lønning, og at der er mange, der gaa i Ministeriet og ikke have nok at bestille. Der kan være ganske unge Mænd paa en ubetydelig Sags, som ikke have særdeles meget at bestille, men hvis det ærede Medlem havde Sde om, hvad en Departementschef i Indenrigsministeriet har at bestille, blot i Tallet i Døgnet, skulde det ærede Medlem blive forbauset. Det er